

דברי חכמה

למדנו לעוף באוויר כציפורים,
לשחות בים כדגים,
אך עדיין לא למדנו
להתהלך על האדמה כאחים ואחיות

מרטין לותר קינג

גיליון מס. 2675 * ח' בתמוז תשפ"א * 18 ביוני 2021
כפר הנשיא * עלון פנימי
עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

מגנטים – סוף כל סוף

אחרי הריון ארוך, נולדו בשעה טובה המגנטים.

אלה הם המגנטים שבהם רשימת מספרי הטלפון לשעת חירום, או לצורך רפואי. המגנט שלנו כבר נמצא על המקרר, ויחד עם כפתור המצוקה שקבלנו מ"קהילה בקשר", אני מרגישה בטוחה.

תודה לאירנה על המגנטים, תודה לשיפי על קהילה בקשר, וכל מה שהיא מעניקה לנו המבוגרים.

• ממשלה – סוף כל סוף

אחרי הריון טראומטי שנמשך שנתיים – יש לנו ממשלה.

כמו תינוק שנולד כתוצאה מהריון טראומטי, אנחנו חרדים מאד לגורלו, מלווים אותו בחששות ובדאגה, ואנחנו יודעים שזאת, כנראה, הממשלה הטובה ביותר שיכולנו לקבל. אני מקווה שגם חברי הממשלה מבינים שבמציאות הישראלית, שאין בה הכרעה, הפשרה הזאת היא תחילתה של דרך לצאת מהפלונטר.

הקמת הממשלה הייתה צעד חשוב בהכרה שאף אחד לא יוכל לקבל את הפנטזיה האידיאולוגית שלו, וצריך להתחיל לחיות עם המציאות, ולנסות לצאת לדרך אחרת.

פעם לימדו אותי שהדרך הטובה ביותר להיחלץ ממערבולת בים, היא לצלול לעומק ולצאת הרחק מחוץ למערבולת. מעולם לא ניסיתי, ואני מקווה לעולם לא לנסות, אבל כנראה שזאת הייתה הדרך הנכונה לצאת מהמערבולת הפוליטית – להפסיק להיאבק בכוחות המשתקים, הממיתים וההורסים, ולנסות מסלול אחר.

הרבה שבחים הורעפו על ראשו של יאיר לפיד על הובלת המהלך, אבל חלק מההצלחה יש לזקוף לעובדה שאף אחד כבר לא מאמין להבטחות של בנימין נתניהו, וגם לא לאריה מכלוף דרעי, שהבטיח להיות ערב לקיום ההבטחות האלה...

• הביקור בבית הספר לרפואה:

לשמחתי התפנה מקום במיניבוס שהסיע אותנו לבית הספר לרפואה בצפת, וכך זכיתי להשתתף ביום מעניין ומהנה.

פעם בשנה מקיים בית הספר לרפואה יום מרוכז בלימודי הגריאטריה. יום שבו הסטודנטים הצעירים נפגשים עם התושבים הוותיקים של האזור. היינו כשמונים ותיקים מארבעה קיבוצים באזור (כולל קיבוץ לביא, שהוא הקיבוץ של ד"ר אוברמן, המורה שמלמד ושהכין את הסטודנטים וגם ניהל את היום הזה ביעילות ובהרבה חן). החלק העיקרי של הביקור היה מפגש של ותיק אחד זוג סטודנטים. הסטודנטים ראינו אותנו ושאלו המון שאלות על מצבנו הבריאותי, וגם בדקו את כישורינו הגופניים והקוגניטיביים. ברור לי שהסטודנטים יכולים ללמוד מהשאלון האישי, אבל בעיקר מהתמונה הכוללת שד"ר אוברמן אמר שיפיק מסיכום כל השאלונים. אני למדתי לא מעט על עצמי ועל מצבי, ויצאתי אופטימית...

פתחנו את היום בקפה ועוגות, סיימנו בכריכים טעימים, ממש טעימים, ממש מפתים... ובכל זאת, חשבתי שהכיבוד ביום כזה צריך היה להימנע מקמח לבן ומסוכר...

למרות הערה הקטנונית הזאת, עלי לאמר שנהייתי מאד מהביקור הזה, ואני מחכה כבר לביקור בשנה הבאה.

ואגב ד"ר אוברמן – לי הייתה חוויה נפלאה באותו הביקור. פגשתי את אביו של ד"ר אוברמן, ג'וני אוברמן מקיבוץ לביא (במקור הוא מאוסטרליה, והיה לו קשר עם האוסטרלים שלנו בכפר הנשיא), אבל מבחינתי הוא היה המורה למתמטיקה, שלימד אותנו כאן באזור את הוראת המתמטיקה בעזרת בדידים. (מי זוכר? זה היה לפני 55 שנים לפחות...) אחר כך הוא היה מנהל בית הספר האזורי בטירת צבי, וביחד שיתפנו פעולה בבית הספר למנהלים באוניברסיטה העברית...

• הפגישות עם ההנהלה מתחדשות:

לאחר שנה וחצי, אולי יותר, אנו מחדשים את הפגישות של הציבור עם היו"ר, המנכ"ל ומנהל הקהילה.

הפגישה תתקיים ביום שלישי 29.6 בשעה 17.00 ב"מפגש". זאת ההזדמנות שלנו לשמוע ולהשמיע בפגישה בלתי רשמית.

אם יהיה ביקוש לפגישה בשעה מאוחרת יותר (לטובת עובדים, הורים לילדים קטנים וכו') נקיים את הפגישה הבאה בשעה מתאימה.

שבת שלום

תמר וולפין

לבלהה ואשר איילון מזל טוב להולדת הנכדה
לקרן ורתם איילון מזל טוב להולדת הבת
אחות לאמה, גבראל, וסול פנינה.
מאחלים לכל המשפחה הרבה אושר, שמחה, בריאות ונחת.

שימו לב: ההפגנות
עברו ליום חמישי.

בואו בהמוניכם..

מחר יהיה
מאוחר...

על הדרך / הפינה של דודו

השבוע תקופה באה אל קיצה

אז השבוע הסתיימה תקופה. וזה לא הלך חלק ולא בלי לחץ. אבל לבסוף ראש הממשלה נתניהו כבר איננו ראש הממשלה יותר. בכך באה אל קיצה מסכת ההפגנות בכיכר ליזה בראש פינה בשבת. וזה לא היה קל. במשך ארבע וחצי שנים כמעט בכל מוצ"ש כשעה בערב עומדים עם שלטים ומוחים בהתחלה נגד השחיתות. אחר כך על הסחבת הנגררת בחקירה. ואז נושכים שפתיים וממשיכים עד ש"אין כלום כי לא היה כלום" הופך לכתב אישום בשוחד מרמה והפרת אמונים. וממשיכים עד שהמשפט מתחיל. וממשיכים...

וממשיכים מול מחאת פתח תקווה, ואחר כך המחאה מתרחבת לבלפור ולכיכר רבין בת"א. וממשיכים. בלי לוותר. אחר כך בתקופת בקורונה עוברים להפגין בכיכר של טובא כפר הנשיא. וזה נחמד להיות קל"ב.

לאט לאט מתגבשת בראש פינה חבורה יציבה ונחושה של כעשרים וחמישה מפגינים, שבזמני שיא מתרחבת לשמונים תשעים, ובעיתות שפל מתכווצת לחמישה עשר. נוצרים תפקידים בקבוצה. כרם ורסנו מקיבוץ פרוד ויונתן פרידמן מחולתה מובילים את הקריאות במגפון בהתחלה ובהמשך בבידורית שעמית הרפז מראש פינה מספק. אני מכין בכל יום שישי מודעה על ההפגנה שתתקיים במוצ"ש בכיכר ליזה בראש פינה. ושרה דבולט שמגיעה תמיד בדיוק בשעה 19:30 ומתעצבנת תמיד שאני מאחר בחמש עשר דקות.

בהמשך הדרך אנחנו מאבדים את ויקטור מגדות שהיה אחד המייסדים והלך לעולמו בעקבות מחלה ממושכת. לקראת הסוף ויקטור היה מגיע יחד עם המטפל ההודי שלו שהיה מצטרף ומחזיק שלט מאחוריו. ואז נושכים שפתיים כואבים את לכתו וממשיכים. ויקטור הוריש לי את השלט שלו ואני ממשיך להניף ותו כמעט עד לסוף. ומחליף אותו רק לאחר שהפך כמעט לסמרטוט בעקבות פגעי מזג האוויר.

בתמונה: כרם ורסנו עם המיקרופון והקול החזק והמקורות הבלתי נדלים של האנרגיה.

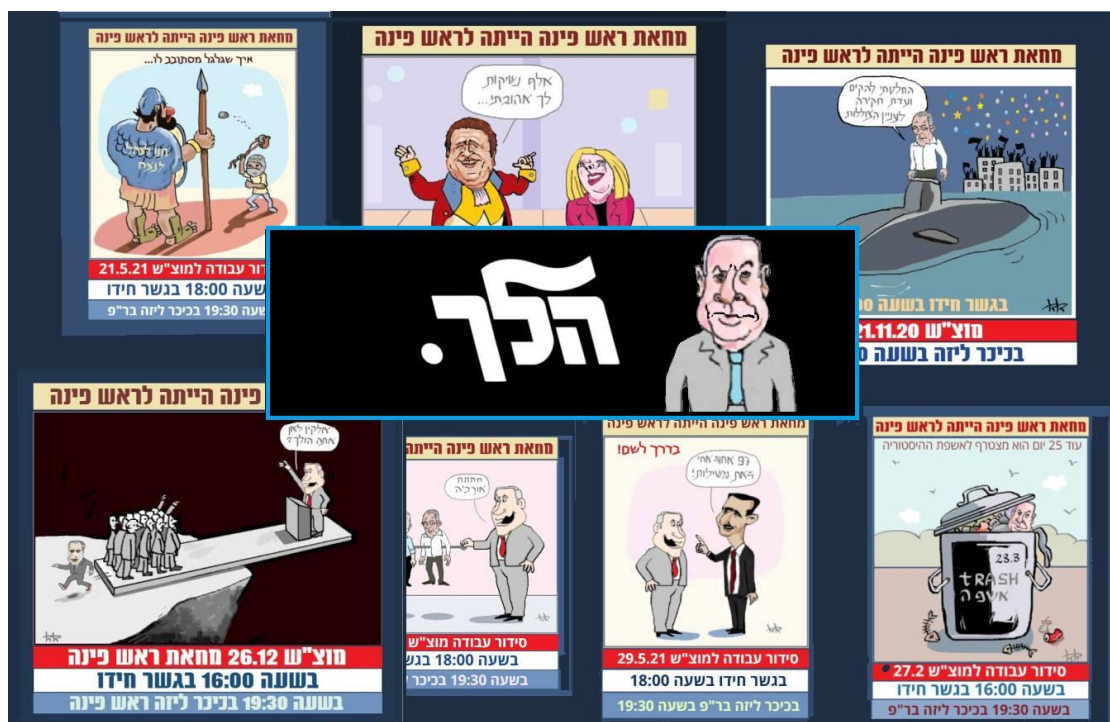
כמו שכבר הזכרתי, מכפר הנשיא הצטרפה באופן קבוע ובהתמדה גדולה שרה דבולט. נחמד היה לקבל קריאות של חרדים שעצרו פתחו חלון ברכב חולף וצעקו לנו "ללכת לעבוד!". ופעם אחת מישהו פתח חלון במושב אחורי ברכב, צרח משהו לא ברור לעבר שרה ואז הוריד לה יריקה ישר במצח. לעניות דעתי דבר כזה יוצר סוג של הלם קרב אצל מי שעובר/ת את זה. אבל אנחנו המשכנו. וגם שרה התאוששה מהיריקה והמשיכה.

ובכל מוצ"ש לסיום רותי קוניגס מ"ילדי הגן" הייתה בסוף הערב באה אל המיקרופון ושרה בקול פעמונים את "אין לי ארץ אחרת", ולאחר מכן את "התקווה". ואז היינו מתפזרים עד לפעם הבאה במוצ"ש הבא.

וככה זה נמשך ונמשך, עד שפתאום זה הסתיים השבוע. ארבע וחצי שנים בקיץ ובחורף בשרב ובגשם הסתיימו כאשר בנט הקים את מה שמכונה "ממשלת האחדות", או ממשלת גוש השינוי. ביבי ירד אל ספסלי האופוזיציה. ולפחות בינתיים החלו בליכוד קרבות הירושה.

והנה "הדיאדוכים" מתחילים כבר להעז לצאת מהחורים בהם הסתתרו. ניר ברקת ואבי דיכטר. גם ישראל כץ כנראה מצטרף. תקופות חדשות נולדות תמיד בייסורים מרובים. אבל יאללה שנתחדש. כי יותר רע ממה שהיה כבר לא יכול להיות.

להלן מבחר מייצג של כרזות להפגנות שלנו בכיכר לזזה בראש פינה:

המאבק נגד בית הספר לטיסה

ובמסגרת המאבק נגד בית הספר לטיסה כרזה חדשה. הצטרפו להפגנות שמתקיימות בכל יום חמישי בצומת כפר הנשיא על כביש 90 בשעה 18:00

עוצמת רעש dB SPL	מקור הרעש דוגמאות שונות
140	מטוס סילון במרחק 50 מטרים
130	סף עוצמת הכאב
120	סף עוצמת החוסר נוחות
110	מסור חשמלי במרחק של מטר אחד
100	דיסקוטק במרחק של מטר אחד מהרמקול
90	משאית או אוטובוס במרחק של 10 מטרים
80	צידי הכביש המהיר במרחק של 5 מטר
70	שואב אבק במרחק של 2 מטרים
60	מדיח כלים ממוצע במרחק של חצי מטר
50	רחש הרקע של משרד ממוצע
40	רחש הרקע בספריה שקטה
30	רחש הרקע בחדר שינה שקט בלילה
20	רחש הרקע בחדר סטודיו אקוסטי מושתק
10	רחש של תזוזת העלים על העץ במרחק 20 מטר
0	סף יכולת השמיעה האנושית

"נשי אישי" המקום שלך להיות \דליה ז.

בשכונה ג' הזנוחה של קריית שמונה, ישנו בניין ששנים היה מוזנח ונטוש, ושימש למאורת סמים. עד שהגיע לאזור שירה ג'רג'י, יזמת והמקימה של הפרויקט בזכות אישה אחת שגייסה עשרות מתנדבים שבאו שיפצו וצבעו, והתחברו לחזון ולרעיון שאותו הביאה איתה.

שירה הגיעה אל הרגע הזה ממקום אישי כואב במיוחד בו גילתה כי חייה היו שקר גדול וסבבו סביב אב פדופיל. שירה שהייתה בחשכה ובחרה לחיות באור, בחרה ליצור מסלול של צמיחה, אהבה וחמלה, עבור נשים ונערות במצוקה. תוך שהיא מחבקת את כל מי שנכנסת בדלת היא מקבלת אותן באהבה וכשהן יוצאות הן כבר יודעות שיש תקווה ושהן הרבה יותר ממה שהן ידעו עד עכשיו.

לצערנו באזור יש לא מעט נשים ונערות שאינן מוצאות את מקומן בעולם ונזקקות יותר ויותר לסיוע בכל התחומים. רבות זקוקות לעזרה אישית, זקוקות למקום להיות, למישהו שיאמין וייתן תקווה. המצב הסוציאקונומי הקשה, רק מכביד על הנפש הדואבת כשגם אין אוכל בבית או מוצרי היגיינה לנערות המתבגרות.

מרחב הנשים הקהילתי מאפשר לכל אחת לקבל הזדמנות להיות, לבחור, לתת ולקחת.

שירה ג'רג'י

מקימת מרחב נשים קהילתי.
נשי אישי
המקום שלך להיות
0545993041

חובת הרשמה בSMS
ל-0507437431

במועדון בכפר הנשיא
שלישי אישי עם סיפור אישי
אורחת - שירה ג'רג'י

**"את הגוף הוא כבר לקח,
אל תתני לו את הנשמה."**

השראה, תעוזה ונחישות
סיפור חיים מרתק החושף רבדים
עמוקים על הדרך בה בחרה שירה
להציל לפחות ילדה אחת

תשלום ברוח הנדיבות - דאנא
ההכנסות מהערב תרומה לפעילות המרחב .

מארכת

דליה זלצברג

יזמית יוצרת אוצרת
אומנות וסיפורי נשמה.
מסייעת לנשים להתחבר
אל עצמן האמיתית
050-7437431

29/6/2021
בשעה-20:00

נפלה בחלקי הזכות לארח את שירה עם סיפורה האישי

אצלנו בכפר הנשיא .

20:00 בשעה- 29/6/2021

במועדון בלב הקיבוץ

הכניסה מגיל 17 ומעלה. ללא תשלום

וכל סכום שישולם בנדיבות לבבכם ילך לתרומה למרכז .

מציעה לכולכם לבוא ולשמוע ולדאוג שמי שאתם אוהבים יבוא לשמוע גם .

21.6 שוהם מזרחי

22.6 מוניקה ברזל

לינדה פוטרמן

קרן עזריה

אודי איילון

23.6 קרן דוידסקו

18.6 גבי אורן

שוני ואלך

עמית צ'פלין

עדי וולפסון

19.6 שי אזולאי

לקראת חג המשק

לקראת חג המשק, לקחתי על עצמי להקים אתר אינטרנטי בעיקר להנגשת הארכיון שלנו לציבור במדקה הדיגיטאלית.
בנוסף תהיה בו פינה ליוצרים בקיבוץ. היו, ויש, אצלנו אמנים ויוצרים רבים ואשמח לאכסן את עבודותיהם באתר המדובר.

חשוב!

אינני מתכוון להכניס לאתר שום דבר ללא רשות בעלי היצירות!!
על כן, במידה ומישהו מעוניין ויש לו/לה מה להציע – פנו אלי בדרך כלשהי.
בנייד: 050-7942603 או במייל: khbbm1@gmail.com
אפשר גם במפגש על המדרכה, (רק לא בשרותים בבקשה).

מה נדרש?

תמונות שנמצאות במחשב. תמונות, נגטיבים או שקופיות שאוכל לסרוק.
אם יש צורך בצילום היצירות, גם את זה אוכל לבצע.
העיקר תנו לקהילה לראות ולהנות מפרי עמלכם!!!

תודה וחג שמח - דוד אלמן

חג שמח - דוד אלמן

כאן החל הכל - מנסורה 1947-8

תושבים נגד ביה"ס לטיסה בגליל העליון:

"מהווה מטרד קשה" - וואללה חדשות

בין שלושה יישובים בגליל שוכן בית ספר לטיסה שלטענת התושבים פוגע קשות באיכות חייהם. לאחר שרשות שדות התעופה הציגה תכנית שתאפשר הטסה של כ-200 אלף בני אדם לצד הפעלת בית ספר לטיסה, התושבים טוענים שהמהלך נועד רק להכשיר ב"דלת האחורית" את המשך פעילות ביה"ס

תושבי הכפר טובא-זנגריה והקיבוצים מחניים וכפר הנשיא מתקשים להתרגל למציאות החדשה שנכפתה עליהם: משעות הבוקר ועד הערב, מרחף מעל ראשיהם טרטור בלתי פוסק של מטוסים. מקור הרעש הוא טיסות של תלמידי בית ספר לטיסה שהחל לפעול בשנה האחרונה בשדה התעופה מחניים.

שדה התעופה הנמצא בין שלושת היישובים שימש עד לפני כ-15 שנה לטיסות פנים-ארציות, בעיקר לשדה דב שבתל אביב. אבל אותן טיסות כמעט שנפסקו לחלוטין, כמו גם צמצום פעילות חיל האוויר במנחת.

מזה כשנה פועל במנחת בית ספר לטיסה. תושבי היישובים הסמוכים למנחת אומרים כי בניגוד לטיסות הפנים-ארציות, שנעשו פעמים ספורות מדי יום, הרי שפעילות מטוסי הלימוד מתמשכת לאורך כל שעות היום מעל בתיהם וללא הפסקה.

"זה מתחיל בסביבות 06:00 ונמשך עד סביבות 18:00", אמר נאדר הייב, חבר במטה מאבק שהקימו התושבים נגד פעילות בית הספר לטיסה. לדבריו "רעש המטוסים נשמע חזק בכיתות הלימוד שבשני בתי הספר היסודיים שפועלים ביישוב ובהם לומדים מאות תלמידי כתות א'-ו."

הייב ציין שהוא, כאדם מבוגר, מרגיש שרעש המטוסים משפיע לרעה על כושר הריכוז שלו וגורם לו סבל, עד כאבי ראש לעיתים. "אם עליי זה משפיע בצורה כזאת, ברור מה זה עושה לתלמידים צעירים", אמר.

ישנם תושבים בשלושת היישובים שאומרים כי הפגיעה באורחות חייהם ובאיכות חייהם כה קשה שהרעש מאלץ אותם להסתגר בבתים, וישנם כאלו שאף שוקלים לעזוב את היישובים. לטענתם, המציאות החדשה גם תפגע קשות בתכניות התרחבות וקליטת תושבים חדשים.

"פעם השדה שירת את תושבי האיזור, כשיכולנו להגיע למרכז בזמן קצר. היום השדה הפך עסק מסחרי ומגרש האימונים של בעלי אמצעים ממרכז הארץ", אמר ד"ר גיורא גודמן מכפר הנשיא.

לפני שלושה חודשים אושרה לראשונה תכנית שמסדירה את פעילות שדה התעופה מחניים. רשות שדות התעופה היא שקידמה את הסדרת הפעילות בשדה התעופה, באמצעות תכנית שנקראת תת"ל 75.

על פי הנכתב באתר מינהל התכנון, מדובר בתכנית תשתית לאומית, שתפקידה להסדיר ולאפשר את פיתוח שדה התעופה כשדה לתעופה פנים ארצית, תוך קביעת הגבלות בנייה ושימושי קרקע בגין בטיחות טיסה, רעש כלי טיס, וסכנת ציפורים לתעופה.

אלא שהתושבים הנאבקים בפעילות בית הספר לטיסה טוענים כי מדובר בהטעיה וכי "מטרתה האמיתית של התוכנית היא לאשר 'בדלת האחורית' את הפעילות האינטנסיבית ביותר האפשרית בשדה פנים ארצי: בתי ספר לטיסה המאופיינים בעשרות סבבי טיסה ביום, אימונים אינטנסיביים וסכנות בטיחותיות לרוב". עוד הם טוענים כי לא ניתן להכין תכנית לשדה התעופה בשעה שאין עדיין תכנית מיתאר לאומית לתשתיות תעופה, המתחייבת לפני הגשת תכנית מתאר לשדה זה או אחר.

בית ספר לטיסה בחצרים. 2017 (צילום: דובר צה"ל)

הוועדים המקומיים במחניים ובכפר הנשיא עתרו לבג"ץ נגד אישור התכנית ולעתירה צירפו חוות דעת שהכין עורך הדין אבנר (נרי ירקוני), טייס ומומחה תעופה שגם היה בעבר מנהל מינהל התעופה האזרחית.

בחוות הדעת שלו תוקף ירקוני את התסקיר שהוכן לצורך אישור תת"ל 75 וקובע כי הוא "מעוות מיסודו".

הוא מצא כי "הגבלות הרעש ומישורי הבטיחות אינם תואמים את גודל המסלול ומיקומו. הדבר יוצר סיכון ממשי לתושבי קיבוץ מחניים". לטענתו, "יש לעגן בתכנית, ומראש, מגבלות תפעול שונות בשדה, הנוגעות בעיקר לפעילות של לימודי טיס והקפות. אלה יוצרים מטרדים וסיכונים מעבר לטיסות 'רגילות'".

הוא גם קובע כי "קיומן של טיסות הדרכה וטיסות 'סולו' של חניכים בסמיכות לבתים הנו מתכון בטוח לסיכון". המומחה מוסיף כי "מכיוון שהפעילות בשדה תכלול בעיקר לימודי טיס, הרי שנדרשות בתכנית, מראש, הגבלות הנוגעות לטיסות מסוג זה, הכוללות הקפות חוזרות ונשנות, הן בשל מטרדי הרעש, ולא פחות חשוב - לשם הבטיחות".

"למשל, יש להקפיד על נתיבים שלא יעברו מעל קיבוץ מחניים בשום תצורת הקפה, ובוודאי שלא בתרגולי חירום. כן יש למסד שעות 'שקט' (בוקר, ערב וצהריים) בכל ימי השבוע ובמיוחד בסופי שבוע וחגים, וכן להגביל בכלל את כמות המטוסים ה'מקיפים' בכל רגע נתון", הוסיף. אנשי רשות שדות התעופה, מאי (צילום: רויטרס)

רשות שדות התעופה מסרה כי "רשות שדות התעופה ורשות התעופה האזרחית אישרו לאחרונה נתיב טיסה חלופי למטוסים במטרה להקל על הרעש הנגרם מהקפות המטוסים במקום. בתיאום עם קיבוץ מחניים מקודמים מיגונים אקוסטיים למבנים המצויים בקרבת מסלול הטיסה ובהתאם לקריטריונים שנקבעו בתת"ל 75.

שדה התעופה מחניים פועל עשרות שנים במסגרת החוק וכלל הוראות ותקנות הבטיחות. במהלך מרץ 2021 אושר תת"ל 75 לשדה המאפשר את פיתוחו בהתאם לצרכים, תוך בחינת כלל היבטי הבטיחות והרעש הנגרמים מפעילות המטוסים במקום."

**"אולי יהיו פעמים בהן אנו חסרי אונים מול אי צדק,
אבל אסור שתהיה פעם בה נוותר על זכותנו למחות".**

אלי ויזל

נעים להכיר / מיכל אשחר

בלהכיר את כל חברי הקהילה,
והשבוע – אליסה נוי,
גרה בשכונת הוותיקים, בבית של וילי פינקוס

איך הגעתי לקיבוץ

אני עליתי מרוסיה, עומר בן זוגי מראש פינה
במקור, והכרנו במרכז. אחרי שהתחתנו רצינו
לבוא לגור ליד ההורים. באנו לראש פינה,
היה שם יקר מדי, אז החלטנו לעבור לחצור.

לפני שנה וחצי, כשבננו יובל היה בן שנתיים, חיפשנו מערכת חינוך לילד שלנו,
שתהיה גם משוחררת וגם מסודרת, והבנו שהקיבוצים זו אפשרות טובה. בדקנו
כמה אפשרויות והחלטנו על כפר הנשיא. אנחנו מאוד מרוצים מהחינוך,
מרגישים שזה מושלם, הילד מכיר את הצמחים ואת כל השמות של הציפורים.
אני יודעת שזה לא היה קורה בעיר.

זה מוזר לחשוב איך הגענו לכאן, כי זה מרגיש כאילו תמיד היינו כאן. זה מרגיש
בית.

מה אני עושה בחיים

אני מטפלת בעיסוי, ומנהלת ספא במלון בוטיק קטן בשכונת "נוף כינרת".

קרובי משפחה בקיבוץ

בן זוגי - עומר
בני – יובל (בגן שקד)

כמה מילים על הקיבוץ

אין לי הרבה למה להשוות כי לא גרתי בקיבוץ אחר, אבל כאן באמת מרגיש
בית. גם מאוד יפה כאן, לדעתי.

הקיבוץ מאוד ירוק, רוב הבתים צנועים ומסתתרים בין העצים, לקום בבוקר ולשמוע את הציפורים ואת הרוח של העצים זה פשוט נפלא. הניסיון שלי עם אנשים היה קצת מקוצר כי קצת אחרי שהגענו היינו צריכים ללכת עם מסכות ולא לפגוש אנשים מבוגרים, אז אני מכירה לעומק בעיקר את ההורים של גן שקד ואת השכנים שלי, ועדיין – נעים לי לראות אנשים בחוץ, נעים לי שמקובל להגיד שלום לכולם ואפילו לשוחח קצת. זה ממש כיף. השילוב של יופי ושל אנשים ואווירה נותן לי תחושה של בית, בפעם הראשונה בישראל.

משהו שאני רוצה לספר

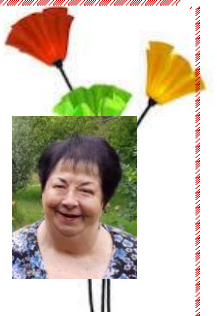
אני עכשיו מכניסה לתפריט הטיפולים שלי את הרפואה התאילנדית, שזה דבר מאוד מאוד פרקטי, בטוח, ורואים תוצאות מאוד מהר. אני מזמינה אנשים עם בעיות פרקטיות מאוד, של הרמת יד, נתפס צוואר, כואב בגב התחתון, ואנחנו עושים עבודה ספציפית לנושאים האלה. אני מזמינה אנשים שאין להם זמן להתפנק בעיסוי, לעבודה פרקטית ממוקדת על כאבים ובעיות גופניות שמחפשות מרפא.

תודה רבה אליסה, נעים להכיר !

אין לך שתי אילנות שווים,
שני עלים שווים,
ועל אחת כמה וכמה בני אדם שווים זה לזה

י. ל. פרץ

משולחן העורכת / שושנה שרקי

